

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Свиленград, 31.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети май през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Ренета Н. Иванова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20225620200130 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление /НП/ №351А-4 от 19.01.2022
година** на Началника на РУ Свиленград, с което на **Н. В. Д.** с ЕГН
***** от *****, за нарушение на
чл.28, ал.1 от Закона за националната система за спешни повиквания с единен
европейски номер 112 / ЗНССПЕЕН 112 / на основание чл.38, ал.1 от
ЗНССПЕЕН 112 е наложено административно наказание “ГЛОБА” в размер
на **2000 лева**.

Жалбоподателят **Н. В. Д.** моли за пълна отмяна на обжалвания акт. Твърди,
че не била извършила нарушението, за което била санкционирана. Отделно
от това обжалваното НП било незаконосъобразно, постановено в нарушение
на процесуалния и материалния закон. Сочи още, че имало неяснота относно
извършеното нарушение и правните и фактически основания за издаването му.
Не била посочена точната правна квалификация на деянието и така както
било описано деянието не ставало ясно за коя от хипотезите, предвидени в
нарушената разпоредба било наложено наказанието. Счита, че били допуснати
нарушения на процесуалните правила при съставянето на АУАН и НП, които
били съществени и налагали отмяна на обжалвания акт. По изложените

доводи моли съда да отмени обжалваното НП,като незаконосъобразно и неправилно.

В съдебно заседание не се явява ,за нея се явява адв.О., която поддържа жалбата по изложените в нея доводи . Доразвива доводите си изложени в жалбата.

Претендира присъждане на направените по делото разноски,като по делото е представен списък на разноските.

Административнонаказващият орган /АНО/ - **Началника на РУ Свиленград**, не изпраща представител и не взема становище.

Страна **Районна прокуратура – Хасково, ТО Свиленград**, не изпраща представител и не взема становище.

*Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства, установи следното **от фактическа страна**:*

От приетите писмени доказателства по делото,както и от свидетелските показания на М. Кр. Н., Ж.Г. П.,М. Д. М. ,Д. Анг. Д. и Н. К. Н. се установява,че на 08.12.2021г. около 08,30ч. на тел.112 бил получен сигнал от анонимно лице от женски пол,което заявило,че в гр.Свиленград на бул.България №77 имало камион от който се разтоварват цигари без акцизен бандерол. Сигналът бил предаден на ОДЧ при РУ Свиленград, който изпратил на място дежурен автопатрул . На място служителите Н. К. Н. , А.Ш. и колегата им И.А.Т. посетили адреса и установили,че камиончето извършва доставка на килими и пътеки в магазина,който се намирал на адреса,стопанисван от фирма „Люба комерс 2011“ ЕООД. На място полицейските служители снели обяснения от присъстващите/шофьора на камиона, собственичката и нейните дъщери/,от които установили,че при разтоварването на процесните килими, жалбоподателката минавайки от там изразила недоволството си от тях. Полицейските служители извършили проверка на помещението за продажба и прилежащото към него,но не било констатирано наличието на забранени от закона предмети,както и акцизни стоки,за което съставили съответните протоколи.

Предвид подадени сигнал от тел.***** било извършено контролно позвъняване от св.Н.Н.,като поканил лицето за снемане на сведения от него,като се оказало ,че жалбоподателя в момента се намирала на територията

на РУ Свиленград при мл.п.и. М.Н..

Проведена била беседа от св.Н. с жалбоподателя, както и били снети и сведения от същата/приложени към АНПр/, която заявила, че сутринта когато си вървяла по бул. България в гр. Свиленград по посока от общината към хотел Централ , видяла малко камионче пред магазина за килими и пътнически микробус бял форд, като видяла как от камиона разтоварвали 3-4 черни чанти с цигари. Там били още 3-4 човека. Решила да се обади на тел. 112 и да подаде сигнал, защото знаела че са трафиканти и контрабандисти.

За извършената проверка били изготвени докладна от Н. К. Н. и от полицаи А.Ш..

Била изискана от началника на районен център ЕЕН 112, справка за съдържанието на разговорите от телефона подал сигнала и с писмо с рег. №1058р-3447 от 21.12.2021г. е отговорено на искането на АНО , като е приложен и запис от проведения разговор.

След така извършената проверка , събраните по делото писмени доказателства и установяването на самоличността на подалия сигнал на спешния тел. 112, срещу жалбоподателя- св. М. Кр. Н., в присъствието на свидетелите Ж. Г. П. и св.-М. Д. М. , бил съставен на 06.01.2022г. Акт за установяване на административно нарушение изведен с № 351А-4/19.01. 2022год., без жалбоподателя да бъде призован за това действие.

В следствие на 13.01.2022 година , жалбоподателя бил в сградата на полицията, поради което била извикан от актосъставителя за подписване и връчване на съставения от преди АУАН, но жалбоподателя отказал да го подпише, за което бил извикан да удостовери отказа св. Д. Анг. Д., с полагане на подписа му .

Срещу Акта в законно установения 7-дневен срок не е постъпило писмено възражение/друг е въпросът, че в срока за подаване на писмено възражение не е спазен, доколкото е издадено процесното НП, преди изтичането на срока за подаване на писмено възражение от нарушителя/.

Въз основа на Акта е издадено обжалваното **Наказателно постановление /НП/ №351А-4 от 19.01.2022 година** на Началника на РУ Свиленград, с което

н а Н. В. Д. с ЕГН ***** от
*****, за нарушение на чл.28, ал.1 от

Закона за националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 / ЗНССПЕЕН 112 / на основание чл.38, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112 е наложено административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **2000 лева**.

По делото е приложена и Заповед с рег.№2656/14.12.2011г. на Директора на ОД на МВР Хасково, с която упълномощва началниците на РУ при ОД на МВР Хасково да издават наказателни постановления относно установени адм.нарушение по ЗНССПЕЕН 112,

Налична е и Заповед с рег №3121з-856 от 10.08.2016 на Министъра на вътрешните работи ,с която същият упълномощава на основание чл.29 и чл.30,ал.1и ал.2 от ЗНССПЕЕН 112 държавните служители които имат право да съставят актове за установяване на административни нарушения и да извършват проверки по ЗНССПЕЕН 112.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели – М. Кр. Н., Ж.Г. П.,М. Д. М. ,Д. Анг. Д. и Н. К. Н.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориха от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания, които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява свидетелите М. Кр. Н., Ж.Г. П.,М. Д. М. ,Д. Анг. Д. и Н. К. Н. да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да го провокира да съставя АУАН. Основания за критика по отношение на свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на РУ Свиленград, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с

насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от Административнонаказателната преписка (АНП). Ето защо, според Съда показанията и на свидетелите не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото.

Идентична правна оценка се налага и относно писмените доказателства, приложени в преписката и приетите допълнително в о.с.з., приобщени по реда на чл.283 НПК, вр.чл.84 ЗАНН, а именно: писма ,докладни записки, сведения и обяснения и Заповед с рег №2656 от 14.12.2011г. на Директора на ОД на МВР Хасково, Заповед с рег №3121з-856 от 10.08.2016 на Министъра на вътрешните работи ,протоколи за извършени проверки, копия от фактури ,които не се оспориха от която и да е от страните, като съдът също ги кредитира за достоверни по съдържанието им спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

*При така установената фактическа обстановка и при условията на чл.84 от ЗАНН, вр.чл.14 от НПК, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Жалбата е **допустима**, тъй като е подадена от надлежно лице, подадена е в предвидения **14– дневен срок**.

Преценена по същество, жалбата се явява **основателна**.

Настоящият съдебен състав ,приема ,че в хода на проведеното административно наказателно производство са допуснати нарушения на процесуалните правила, които са достатъчно основание за отмяна на обжалваното НП и прави безпредметно разглеждането на въпросите по съществуващото на делото .

От показанията на актосъставителя и на единия от свидетелите по акта се установи, че АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя. Действително в чл. 40, ал.2 ЗАНН е предвидено такова правомощие за актосъставителя. Съгласно трайната съдебна практика обаче тази норма може да бъде приложена при една от две алтернативно предвидени хипотези:1. нарушителят да е редовно призован и да не се яви за съставяне на акта; 2. нарушителят да не е намерен за връчване на поканата за съставяне на АУАН, въпреки добросъвестно положените усилия за

намирането му от контролните органи.

Във всички случаи съставянето на АУАН без да е направен надлежен опит за връчване на поканата за съставянето му и без предоставяне на реална възможност на нарушителя лично да присъства при съставяне на АУАН съставлява съществено процесуално нарушение и безусловно основание за отмяна на НП.В този изричен смисъл Решение № 2733 от 19.12.2019 г. по к. адм. н. д. № 3587 / 2019 г. на XXIII състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2556 от 10.12.2019 г. по к. адм. н. д. № 2924 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2350 от 19.11.2019 г. по к. адм. н. д. № 2703 / 2019 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив Решение № 924 от 23.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 760 / 2019 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1858 от 07.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 1752 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив Решение № 867 от 17.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 636 / 2019 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1410 от 24.06.2019 г. по к. адм. н. д. № 1231 / 2019 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2145 от 25.10.2018 г. по к. адм. н. д. № 1834 / 2018 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1698 от 24.07.2018 г. по к. адм. н. д. № 1150 / 2018 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 914 от 23.04.2018 г. по к. адм. н. д. № 232 / 2018 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 319 от 15.02.2018 г. по к. адм. н. д. № 3443 / 2017 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 554 от 12.03.2018 г. по к. адм. н. д. № 37 / 2018 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1065 от 19.06.2017 г. по н. д. № 1046 / 2017 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 290 от 27.02.2017 г. по н. д. № 2911 / 2016 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив.

Това е така, доколкото ненадлежната покана за съставяне на АУАН ограничава правото на дееца да участва в най-ранния етап на административно наказателното производство.

Това нарушение не се санира с факта, че по-късно АУАН е надлежно връчен на нарушителя. Това е така доколкото личното присъствие при съставяне на АУАН и връчването на същия са гаранции за различни интереси на

нарушителя. Връчването на АУАН е гаранция, че нарушителят ще бъде запознат с повдигнатото му обвинение и ще може да направи своите възражения срещу него и да организира защитата си. Личното присъствие е гаранция за законосъобразността при съставяне на АУАН. Чрез личното си присъствие нарушителят може да се увери, че АУАН действително е съставен на мястото и във времето, посочени в него, от лицето което се твърди да го е издало и в присъствието на лицата посочени като свидетели.

Съставянето на АУАН е първия формален акт, с който се поставя началото на административно наказателния процес и нарушенията при неговото съставяне, опорочават процеса до степен да обуславят отмяната на наказателното постановление, независимо, че последващите действия са извършени надлежно.

В този смисъл е трайната практика на административен съд Пловдив. Така Решение № 933 от 05.06.2017 г. по н. д. № 978 / 2017 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив,, Решение № 1228 от 11.07.2017 г. по н. д. № 1182 / 2017 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1355 от 03.07.2015 г. по н. д. № 1148/2015 г. на Административен съд – Пловдив, Решение № 874 от 18.04.2012 г. по н. д. № 404 / 2012 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив.

Констатира се от съда и допуснато процесуално нарушение от страна на актосъставителя при съставянето на АУАН, а именно в изписване на датата на извършеното нарушение .Безспорно в АУАН, като дата на извършване на нарушението е записана **08.12.2022г.**, докато в екземпляра от НП който е връчен на нарушителя, като дата на нарушението е записана **08.12.2021г.** В този смисъл, безспорно е налице несъответствие ,което пречатства както нарушителя, така и съда да узнаят на коя точно дата е извършено нарушението – тази посочена в АУАН или тази в НП. В този смисъл, така констатираното несъответствие съставлява процесуално нарушение от категорията на съществени такива, които ограничават правото на защита на лицето привлечено към административнонаказателна отговорност.

С оглед на така установеното, съдът приема, че погрешното посочване на датата на извършване на административното нарушение съставлява нарушение на задължителен реквизит на акта за установяване на административно нарушение, съобразно изискванията на [чл. 42, т.3 от ЗАНН](#),

довело от друга страна до разминаване между акта и наказателното постановление по отношение датата на извършване на нарушението. Безспорно с различно посочване в АУАН и НП на датата на извършване на нарушението, се засяга правото на защита на санкционираното лице. Следва да се отбележи, че коректното посочване на датата на нарушението е абсолютно необходим реквизит на АУАН и НП, тъй като чрез него се описва и индивидуализира нарушението и се очертава предмета на доказване, поради което неизясняването му не може да бъде отстранено в процеса на обжалването на наказателното постановление и води до ограничаване на правото на защита на санкционираното лице да разбере за какво конкретно нарушение е наказан по административноправен ред. Не може елемент от обективния фактически състав на нарушението, каквото е датата на извършването му, да се извлича от данните по преписката, предвид правораздавателния характер на наказателните постановления. Така допуснатото процесуално нарушение е съществено и представлява самостоятелно основание за отмяна на НП.

Това процесуално нарушение не е от категорията нарушения, които могат да се преодолеят по реда на [чл.53, ал.2 от ЗАНН](#), тъй като е опорочено установяване датата на извършване на нарушението, поради което и не би могло да се санира в последващ стадий на производството, а съставлява формална предпоставка за отмяна на оспореното наказателно постановление. Само на това основание оспореното наказателно постановление следва да бъде отменено, тъй като при издаването му е допуснато съществено процесуално нарушение, засягащо правото на защита на наказаното лице.

Констатира се още едно съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на обжалваното НП, без съда да се произнася по същество на спора, тъй като съгласно разпоредбата на [чл. 44, ал. 1 от ЗАНН](#), освен възражения при съставянето на акта, в 7-дневен срок от подписването му, нарушителят може да направи и писмени възражения по него. В случая актът е бил предявен на нарушителя на 13.01.2022г., при което положение 7-дневният срок по [чл. 44, ал. 1 от ЗАНН](#) изтича на 20.01.2022 г. ,но един ден преди тази дата е било издадено НП/на 19.01.2022г. / .

Разписаното в императивната норма на [чл. 44, ал. 1 от ЗАНН](#), обуславя невъзможността НП да бъде издадено преди изтичането на визирания в нея

седмодневен срок. В случая тази невъзможност е игнорирана от АНО, с което жалбоподателя е бил лишен от възможността да направи писмени възражения срещу съставения му акт. Допуснатото нарушение е съществено, доколкото е ограничило основно процесуално право на защита в административнонаказателното производство и съставлява достатъчно основание за отмяна на наказателното постановление /така и Решение № 286 от 31.12.2021 г. на АдмС - Хасково по к. а. н. д. № 863/2021 г. и Решение №266/ 26.11.2021 г. постановено по КАНД № 945 по описа на съда за 2021 година/.

Що се отнася до наведеното от страна на пълномощника на жалбоподателя за допуснато процесуално нарушение,изразяващо се в неспазване на 14дневния срок предвиден в разпоредбата на чл.58г,ал.1 от ЗАНН,съдът намира следното :

Процесното Наказателното постановление е издадено на дата 19.01.2022 г., като АУАН е предявен на нарушителя на 13.01.2022 г. и със същото е бил уведомен за възможността в 7-дневен срок да направи допълнителни обяснение и възражения, било му разяснена и възможността, че в 14 – дневен срок може да отправя предложения до административнонаказващия орган за сключване на споразумение за приключване на административнонаказателното производство. Атакуваното НП е издадено преди да изтече законоустановения срок за отправяне на предложения до наказващия орган, който срок в конкретния случай изтича на дата 27.01.2022 г.

Съгласно [чл. 58 г, ал. 15 от ЗАНН](#), издаването на наказателно постановление, без да е направено предложение по ал. 1, изречение второ, не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила. Административнонаказващият орган е уведомил страната за възможността му съгласно [чл. 43, ал. 5 от ЗАНН](#), но с издаването на НП междувременно без спазване на срока на практика е декларирал нежеланието си за приключване на административнонаказателното производство по този ред. Доколкото естеството на споразумението предполага съвпадане на волеизявленията на двете страни , следва да се приеме,че неспазване на срока от страна на АНО не е процесуално нарушение от категорията на съществените.

Но дори и да се приеме,че констатираните от съда по - горе процесуални

нарушения не са от категорията обосноваващи отмяна на обжалваният акт на процесуална основа, следва да се има в предвид, следното :

Според чл. 3, ал.1 от ЗНССПЕЕН, единният европейски номер 112 (ЕЕН 112) се използва при необходимост от спешна помощ при различни рискове за живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите.

Съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗНССПЕЕН 112 „забранява се ползването на ЕЕН 112 не по предназначение, автоматичното му избиране от електронни устройства, с изключение на "eCall" повикванията и пускане на предварително записани съобщения, както и за предаване на неверни и заблуждаващи съобщения и сигнали за помощ“.

При нарушаване на тези забрани, гражданите носят административнонаказателна отговорност по вид и в размери, определени в закона.

В нормата на **чл. 37** от същия закон, е предвидено, че **който ползва не по предназначение ЕЕН 112**, се наказва с глоба от 200 до 1000 лева, а в **чл. 38, ал. 1** е предвидено, че който предава чрез ЕЕН 112 **неверни или заблуждаващи съобщения и сигнали за помощ**, се наказва с глоба от 2000 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Действително е налице смесване на две различни хипотези, визирани в чл. 28, ал. 1 от ЗНССПЕЕН - когато спешният телефон се ползва не по предназначение, което нарушение се санкционира по чл. 37 от закона и когато спешният телефон се ползва за предаване на невярно и заблуждаващо съобщение или сигнал за помощ, което се санкционира по чл. 38 от закона.

Предаването на невярно съобщение или сигнал за помощ и ползването не по предназначение на спешния телефон не са равнозначни.

В първият случай се съобщава за инцидент, който по съдържание налага ангажиране на спешна помощ с оглед риск за живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите, т.е. по съдържание предаденото съобщение е в съответствие с визираното в чл. 3, ал. 1 от ЗССПЕЕН, но същевременно не отговаря на обективната действителност, а във втория случай спешният телефон се ползва не в съответствие с визираното в чл. 3, ал. 1 от ЗНССПЕЕН, т.е. самото съдържание на сигнала изключва необходимостта от спешна помощ.

В конкретният случай така, както е описано деянието в АУАН и Наказателното постановление не става ясно за коя от хипотезите, предвидени в нарушената разпоредба, е наложено наказание, тъй като са възпроизведени две самостоятелни хипотези от текста на чл. 28, ал. 1 от ЗНССПЕЕН 112, а именно - „използва не по предназначение единния европейски номер за спешни повиквания 112, като..... е установено, че подадения сигнал и съобщение са заблуждаващи и не отговарят на истината “.

За пълнота на изложението следва да се има предвид и следното: установената по делото фактическа обстановка, че административно-наказаният е подал сигнал на спешен номер 112, адресиран до полицейските органи, с цел да ги уведоми за извършването на нарушение. От доказателствата по делото е видно, че подателят на сигнала е бил убеден, че такова се извършва.

При тази фактическа обстановка неправилно сигналът на жалбоподателя до полицейските органи е бил квалифициран от полицейските служители като "невярно съобщение" по смисъла на чл. 28, ал. 1 и чл. 38, ал. 2 от с. з. В подадения сигнал на първо място липсват твърдения за необходимост от спешна помощ с цел защита на живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите. Последното е видно от извършения от съда оглед и прослушване на компакт диск от проведения разговор по тел. 112.

Следва да се отбележи, че подателят на сигнала нито е компетентен, нито е длъжен да осигури и да докаже пред органите на МВР твърденията си, че евентуално се извършва или ще се извърши престъпление или нарушение. Установяването на противоправното деяние е задача, възложена на органите на МВР със Закона за МВР. В съответствие с тези свои задължения законосъобразно полицейските органи са се отзовали на подадения сигнал за евентуално извършване на нарушение / престъпление, тъй като дейността по предотвратяване и пресичане на престъпления и други правонарушения е тяхна основна дейност, възложена им със закон, видно от [чл. 30а, ал. 1 от ЗМВР](#).

Това, че полицейският екип получил сигнала чрез телефон 112 е квалифицирал сигнала като спешен, както и обстоятелството, че не установил извършване на престъпление или нарушение, тъй като не е установил наличието на акцизни стоки /цигари/ въпреки наличието на забрана за

това/ако се има впредвид цигари без поставен акцизен бандерол на тях/, така както е посочил подателя на сигнала/килими,цигари и други/, не означава, че последния е нарушил забраната по чл. 28, ал. 1 от Закона за ЕЕН 112, като е подал неверни или заблуждаващи сведения. От така подадения сигнал е явно, че полицейските органи са сезирани за осъществяване на превантивните си функции, възложени им със [Закона за Министерството на вътрешните работи](#). Съгласно [чл. 30а, ал. 1](#) и [ал. 2, т. 3](#) и [т. 4 от ЗМВР](#), превантивната дейност е дейност по предотвратяване и пресичане на престъпления и други правонарушения, която се осъществява чрез индивидуална и обща превенция. Според ал. 2 дейността по ал. 1 се осъществява чрез: 3. разработване и осъществяване на мероприятия за установяване на лица, замислили или подготвящи престъпления или други правонарушения, и вземане на мерки за разубеждаването им; 4. осъществяване на мероприятия за преустановяване на изпълнителното деяние, предотвратяване настъпването на престъпните му последици и ограничаване на техните размери.

ЗНССПЕЕН 112 урежда обществени отношения, различни от дейността по предотвратяване и пресичане на престъпления и други правонарушения, възложена на служителите на МВР. Целта на [този закон](#), съгласно чл. 2 от същия е да осигури намесата на службите за спешно реагиране при получаване на сигнал за помощ при спешни случаи с цел защита на живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите. Сочената за нарушена норма на чл. 28, ал. 1 от Закона, както и санкционната норма на чл. 38, ал. 1 не могат да се разбират и тълкуват в противовес и при несъответствие с тази цел, която е изрично посочена в чл. 2 на същия и е получаване на помощ от службите за спешно реагиране при спешни случаи с цел защита на живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите. В съответствие с тази цел следва да се разбират и ползваните в ЗНССПЕЕН 112 понятия "неверни и заблуждаващи съобщения", т. е те следва да се разбират като неверни и заблуждаващи съобщения, съдържащи сигнали за нужда от спешна намеса с цел оказване на спешна помощ.

Общозвестно е обстоятелството, че гражданите не разполагат с друг телефон за връзка с органите на МВР освен единният европейски номер 112, т. е. само на този номер граждани могат да се свържат с органите на реда, за да осигурят тяхната намеса в различни ситуации от ПТП – та и сигнали за дребни правонарушения или престъпления, неналагащи спешна намеса до

помощ, отнасяща се до визираните в ЗНССПЕЕН 112 сигнали, налагащи спешна намеса за оказване на спешна помощ. Презумцията е, че полицейските служители разполагат с експертни знания и професионален опит, позволяващи им да разграничат случаите, в които се налага да окажат спешна помощ, т. е. да действат като екип за спешно реагиране за спасяване живота, здравето, имуществото на гражданите от случаите, когато по сигнал на гражданин извършват превантивната дейност по евентуално предотвратяване и пресичане на престъпления и други правонарушения и при които няма първоначални данни за необходимост от спешна помощ.

От установените по делото безспорни факти е явно, че отзовавайки се на подадения от жалбоподателя сигнал за евентуално извършване на нарушение, полицейският екип не е действал в качеството си на спешен екип за незабавно реагиране и оказване на спешна помощ по смисъла на ЗНССПЕЕН 112, а е извършвал друга своя основна дейност, възложена му със закон, а именно превантивна дейност по смисъла на [чл. 30а, ал. 2, т. 4 от ЗМВР](#).

В този смисъл, чл. 12, ал. 1 от ЗНССПЕЕН, предвижда, че когато от получената информация се установи, че повикването не изисква намеса на службите за спешно реагиране, но е свързано с функциите на местната администрация или на териториалните звена на министерства или на други административни структури, информацията се предава на съответната структура за предприемане на необходимите действия, което безспорно е сторено.

Казано с други думи, подаването по тел. 112 на сигнал за разтоварване на контрабандна стока-килими, цигари и други /нарушение на ЗМ/, само по себе си не е противоправно поведение.

В този смисъл, според разпоредбите на ЗМ/чл.233, ал.1 и следващи/, предвижда наказания за стоки пренесени ,респективно превозени през държавната граница, без знанието и разрешението на митническите органи, в това число и акцизни такива/цигари/ .

Ето защо, нарушението на въпросната забрана е достатъчно основание да се потърси необходимото съдействие, чрез подаване на сигнал тел. 112 , поради което следва да се приеме, че жалбоподателят не е подал заблуждаващо ,респ. невярно съобщение за случващото се и обждането му е съответствало на целите залегнали в чл. 3, ал. 1 от цитираният нормативен акт.

Постановеното в тези условия наказателно постановление, без съмнение следва да бъде отменено изцяло.

Относно разноските по делото

Съгласно разпоредбата на чл. 63Д, ал. 1 от ЗАНН, в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

По делото от страна на процесуалният представител на жалбоподателят се претендира присъждане на разноски в размер на **400лева**.

С оглед изхода на делото следва да се присъдят в полза на жалбоподателя направените от него разноски в настоящото производство в претендирания размер.

Мотивиран от гореизложеното и на основание **чл. 63, ал. 3, т.2** вр с **ал.2, т.1** от **ЗАНН**, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно **Наказателно постановление /НП/ №351А-4 от 19.01.2022 година** на Началника на РУ Свиленград, с което на **Н. В. Д.** с ЕГН ***** от *****, за нарушение на чл.28, ал.1 от Закона за националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 / ЗНССПЕЕН 112 / на основание чл.38, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112 е наложено административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **2000 лева**.

ОСЪЖДА „ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ” на МВР –гр.Хасково със седалище и адрес на управление гр.Хасково,бул. България №85 **ДА ЗАПЛАТИ** на **Н. В. Д.** с ЕГН ***** от *****, сумата в размер на **400,00лв.**, разноски по **АНД №130/2022г.** по описа на **РС Свиленград**, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____